

POSTOPEK ZA UGOTAVLJANJE KRITIČNE INFRASTRUKTURE, KI SE LAHKO NA PODLAGI 3. ČLENA TE UREDBE DOLOČI ZA EKI

Uredba v 3. členu določa, da Republika Slovenija ugotovi kritično infrastrukturo, ki se lahko določi za EKI. Ta postopek se izvede na naslednji način:

Potencialna EKI, ki ne izpolnjuje zahtev, navedenih v enem od naslednjih zaporednih korakov, se ne šteje za EKI in se izloči iz postopka. Za potencialno EKI, ki zadostuje zahtevam, veljajo naslednji koraki tega postopka:

Korak 1

S tem korakom se ugotovi potencialna EKI v Republiki Sloveniji v skladu s 1. točko 2. člena te uredbe. Za prvi izbor kritične infrastrukture v Republiki Sloveniji znotraj sektorja se uporabijo sektorska merila.

Korak 2

V zvezi s potencialno EKI, določeno v koraku 1, se upošteva opredelitev kritične infrastrukture v skladu s 1. in 2. točko 2. člena te uredbe. Podlaga za ugotavljanje potencialne EKI so sektorska merila za prometni in energetski sektor, ki so del neobvezujočih smernic Komisije za izvajanje Direktive 2008/114/ES in se uporabljajo neposredno. Merila so tajne narave in oblikovana v samostojnem dokumentu Komisije.

Resnost posledic se določi z uporabo nacionalnih metod za ugotavljanje kritične infrastrukture ali glede na medsektorska merila. Za infrastrukturo, ki zagotavlja osnovno storitev, se upoštevata tudi razpoložljivost alternativ in trajanje okvare oziroma obnove, če pride do poškodovanja infrastrukture.

Korak 3

Za potencialno EKI, ki je prestala prva dva koraka tega postopka, se oceni element čezmejnih posledic, opredeljen v 1. točki 2. člena te uredbe. Vzpostavi se dvostranski ali večstranski dialog z državami članicami, ki bi lahko utrpeli posledice zaradi okvare ali uničenja kritične infrastrukture. Skupaj s tako državo članico ali državami članicami, se preveri resnost vpliva in posledice, ki bi jih povzročila okvara kritične infrastrukture. Za infrastrukturo, ki zagotavlja osnovno storitev, se upoštevata tudi razpoložljivost alternativ in trajanje okvare oziroma obnove. Potencialna EKI, ki ustreza po navedenih ocenah, se obravnava po naslednjem koraku v postopku.

Korak 4

Za preostalo potencialno EKI se uporabijo medsektorska merila iz 3. člena uredbe. Medsektorska merila obsegajo učinke glede na število žrtev, gospodarske in druge izgube ter javne posledice oziroma vplive in upoštevajo tudi resnost vpliva, razpoložljivost alternativnih možnosti za infrastrukturo, ki zagotavlja osnovno storitev in trajanje okvare oziroma obnove. Medsektorska merila ter približni pragi so del neobvezujočih smernic Komisije za izvajanje Direktive 2008/114/ES in se uporabljajo neposredno. Merila so tajne narave in so oblikovana v posebnem dokumentu Komisije. Potencialna EKI, ki ne ustreza medsektorskim merilom, se ne obravnava kot EKI ter se postopek ocenjevanja zanjo zaključí.

O potencialni EKI, ki je bila predmet postopka za ugotavljanje kritične infrastrukture, se obvestijo samo države članice, za katere bi ta EKI lahko imela hujše posledice.